

Att:
Fødevarestyrelsen
International Handel

14. maj 2019
KM/19-1806
Ref. Journal nr. 2019-16-31-00012

Den Danske Dyrlægeforenings (DDD) høringsvar om ”udkast til bekendtgørelse om krav til karantænefaciliteter og eksportkarantæner”.

DDD finder det generelt fornuftigt, at man omstrukturerer bekendtgørelser, så de bliver lettere for brugerne at forholde sig til og anvende.

DDD forholder sig i det følgende til udkast til bekendtgørelse om krav til karantænefaciliteter og eksportkarantæner.

DDD ønsker i forbindelse med denne høring at gøre følgende indsigelser:

1. Vedr. §8 pkt. 2, litra k. ”Egnede faciliteter til brug for embedsdyrlægens arbejde i forbindelse med certificering for eksport, samt øvrige opgaver”.
  - a. DDD mener, at formuleringen ”egnede faciliteter” skal præciseres nærmere, idet en undersøgelse blandt foreningens medlemmer har vist, at der er en udbredt opfattelse blandt embedsdyrlægerne af, at de fornødne faciliteter oftest ikke er tilstede, og at det har betydning for, om embedsdyrlægerne kan udføre kontrolopgaverne fagligt tilfredsstillende. Følgende faciliteter bør være tilstede: mulighed for støvlevask, håndvask, toiletforhold, varme, lys, udsyn og internetadgang.
2. Vedr. §11 stk. 3. ”Opstart af eksportkarantænen må, afhængigt af bestemmelseslandets krav, først finde sted, når karantænedyrlægen har inspiceret og godkendt hvert enkelt dyr, og konstateret at faciliteten lever op til kravene i godkendelsen”.
  - a. DDD mener ikke, at det bør være karantænedyrlægens opgave og ansvar at kontrollere, om faciliteten lever op til kravene i godkendelsen, når karantænedyrlægen ikke er en embedsdyrlæge. DDD finder det ikke rimeligt, at en privatpraktiserende dyrlæge skal vurdere krav, som vedkommende i nogle tilfælde ikke har mulighed for at kontrollere opfyldelsen af, fx særlige krav fra tredjelande til forhold vedr. oprindelsesbesætningen. DDD mener derfor, at godkendelse af faciliteter, herunder særlige krav fra tredjelande, udelukkende bør kunne foretages af en embedsdyrlæge, så Fødevarestyrelsen påtager sig risikoen. Den risiko den privatpraktiserende dyrlæge løber ved at godkende forhold, som vedkommende ikke kan kontrollere, kan ikke modsvares af dyrlægens ansvarsforsikring, såfremt der sker en fejl. En ændring af forsikringsbetingelserne vil være omkostningsfuld for den privatpraktiserende dyrlæge og dermed i sidste ende for eksportøren.

DDD ønsker også at gøre opmærksom på behovet for en meget høj grad af kalibrering mellem privatpraktiserende dyrlæger og embedsdyrlæger, der agerer som karantænedyrlæger i forhold til vurdering af faciliteterne.

3. Vedr. §12 "Karantænedyrlægen skal, når denne ikke er embedsdyrlæge, senest 24 timer efter inspektion af dyr i eksportkarantænen underrette Fødevarestyrelsen skriftligt herom, som herefter officielt bekræfter opstart af karantæneperioden, jf. dog §11 stk. 2".
  - a. Tidsfristen for underretning af Fødevarestyrelsen sætter en begrænsning i forhold til, at karantænedyrlægen i den pågældende situation ikke kan tillade, at der indsættes dyr på fredage, medmindre karantæneperioden kan iværksættes inden for rimelig tid. 24-timers reglen kan derfor med fordel erstattes af "førstkommende hverdag".
DDD ønsker endvidere at få præciseret, hvorledes denne skriftlige underretning skal foregå, fx pr. mail.
4. §15 stk. 3. "Den ansvarlige for karantænefaciliteten skal føre optegnelser med oplysninger om karantænedyrlægen...."
  - a. DDD ønsker at få præciseret, hvilke oplysninger, der er tale om. Fx dyrlægens navn og kontaktoplysninger.

Eventuelle spørgsmål til høringssvaret bedes rettet til Karin Melsen på mail km@ddd.dk.

Med venlig hilsen

Karin Melsen,
Fagpolitisk konsulent, DDD